

KYMMENEN VAATIMUSTA KUOMINTANGILLE

(1. helmikuuta 1940)

Mao Tse-tungin kirjoittama, Vang Tšing-vein petoksellisen toiminnan johdosta Jenanissa pidetyn vastalausekokouksen vetoamus.

Helmikuun ensimmäisenä päivänä oli Jenanissa vastalausekokous Vang Tšing-vein petturitekojen johdosta. Oikeutetun suuttumuksen valtaamat kokouksen osanottajat päättivät yksimielisesti leimata häpeän poltinmerkillä Vang Tšing-vein petoksen ja antautumisen sekä kannattaa loppuun saakka sotaa japanilaisia anastajia vastaan. Nykyisestä pulasta selviytymiseksi ja voiton saavuttamiseksi sodassa rohkenemme esittää kymmenen ehdotusta, joiden toteuttaminen on välttämätöntä isänmaan pelastamiselle, ja toivoisimme että kansallinen hallitus sekä kaikki japanilaisia anastajia vastaan sotaa käyvät puolueet ja ryhmät, upseerit, sotamiehet ja kaikki maanmiehemme hyväksyisivät ne ja toteuttaisivat niitä.

Ensiksi: on julistettava säälimätön sota vangtšingveiläisille koko maassa. Petturi Vang Tšing-vei, joka oli koonnut ympärilleen kannattajansa, liittyi viholliseen, petti kotimaan, solmi petollisen salaisen sopimuksen ja ryhtyi vihollisen apuriksi. Tämän vuoksi on koko kansamme yksimielisesti katsonut hänen ansaitsevan kuoleman. Tämä koskee kuitenkin toistaiseksi vasta julkista Vang Tšing-veitä eikä sitä ole vielä ulo-

tettu salaisiin vangtšingveiläisiin. Mutta salaiset vangtšingveiläiset kaappailevat yhä vielä julkeasti kaikkien nähdessä komentopaikkoja ja todelliset kasvonsa peittäen tunkeutuvat syvälle yhteiskunnan kaikkiin huokosiin. Varastelevat ja lahjottavat virkamiehet ovat heidän kanssarikollisiaan ja riitaisuuksien provosoimiseen erikoistuneet henkilöt heidän käytyreitään. Ellei kehitetä laajaa liikettä vangtšingveiläisiä vastaan koko maassa ylhäältä alas saakka, suurkaupungeista maalaiskyliin saakka, ellei nosteta sotaan vangtšingveiläisiä vastaan kaikkia piirejä — puolue- ja hallituspiirejä, sotilas- ja siviilihenkilöitä, lehtimiehiä ja opiskelijoita — niin Vangtšing-vein kannattajia ei saada hävitetyksi juurineen ja he tulevat jatkamaan turmiollista toimintaansa, avaamaan portit ulkoiselle viholliselle ja horjuttamaan selustaamme. On vaikeaa kuvitellakaan kuinka suunnatonta vahinkoa se voi aiheuttaa. On välttämätöntä, että hallitus antaa määräyksen nostaa koko kansa säälimättömään sotaan vangtšingveiläisiä vastaan, ja siellä missä tätä määräystä ei tulla noudattamaan, ovat paikalliset vallan elimet vastuussa tästä laiminlyönnistä. Vangtšingveiläiset on hävitettävä juurineen ilman minkäänlaista sääliä. Sellainen on ensimmäinen ehdotuksemme, jonka pyydämme hyväksymään ja toteuttamaan.

Toiseksi: yhteenliittymistä on lujitettava. Nykyisin kuulee usein puhuttavan ei yhteenliittymisestä, vaan yhtenäisyydestä, millä tarkoitetaan että yhtenäisyys voidaan saada aikaan vain lopettamalla kommunistinen puolue, lopettamalla 8. ja Uusi 4. armeija, lopettamalla Šensin—Kansun—Ningsian Raja-alue ja tekemällä kaikkialla loppu voimista, jotka kannattavat taistelua japanilaisia imperialisteja vastaan. Nuo ihmiset unohtavat, että juuri kommunistinen puolue, 8. armeija, Uusi 4. armeija ja Šensin—Kansun—Ningsian Raja-alue ovat koko maan yhtenäisyyden tarmokkaimpia puoltajia. Juuri kommunistinen puolue, Uusi 4. armeija ja Raja-alue puolustivat

Sianin selkkauksen rauhanomaista ratkaisua! Juuri kommunistinen puolue, 8. armeija, Uusi 4. armeija ja Raja-alue olivat aloitteentekijöinä japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman muodostamisessa, juuri ne kannattavat yhtenäisen demokraattisen tasavallan luomista ja itse saattavat sitä voimaan kaikella tarmollaan! Juuri kommunistinen puolue, 8. armeija, Uusi 4. armeija ja Raja-alue seisovat maan puolustuksen etulinjalla, torjuen 17 vihollisdivisioonan rynnistystä, suojaten keski-Kiinan tasankoa ja luoteis-Kiinaa, puolustaen pohjois-Kiinaa ja Jangtse-joesta etelään olevia alueita, toteuttavat päättävästi kolmea kansan periaatetta ja »Japanille tehtävän vastarinnan ja valtakunnan rakentamisen ohjelmaa!»! Mutta siitä hetkestä alkaen, jolloin Vang Tšing-vei julisti suuntausta taisteluun kommunisteja vastaan ja ystävyYTEEN Japanin kanssa, myötäilevät Tšang Tšun-main ja Je Tšingin tapaiset käärmehmiset häntä kirjallisilla sepustuksillaan, ja kommunistisyöjät sekä kovakalloiset auttavat häntä provosoimalla riitaisuuksia. Yhtenäisyyden valhelipun alla salakuljetetaan hirmuvaltaa; yhteenliittyminen torjutaan ja hajaannusta provosoidaan. »Suma Tšaon * aikeet ovat jo jokaiselle tunnetut.»

Mitä kommunistiseen puolueeseen, 8. armeijaan, Uuteen 4. armeijaan ja Raja-alueeseen tulee, niin ne taistelevat päättävästi todellisen yhtenäisyyden puolesta, näennäistä yhtenäisyyttä vastaan; hyödyllisen yhtenäisyyden puolesta, vahingollista yhtenäisyyttä vastaan; reaalisen yhtenäisyyden puolesta, muodollista yhtenäisyyttä vastaan; yhtenäisyyden puolesta ei antautumisen pohjalla, vaan anastajia vastaan käytävän sodan pohjalla; yhtenäisyyden puolesta ei hajottamisen pohjalla, vaan yhteenliittymisen pohjalla; yhtenäisyyden puolesta ei taaksepäinmenon, vaan eteenpäinmenon pohjalla. Yhtenäisyys

* Suma Tšao oli Vein ruhtinaskunnan sotapäällikkö Maon hallitessa (III vuosisadalla); hän murhasi ruhtinaansa ja anasti ruhtinaskunnan. Tässä mainitut sanat ovat ruhtinas Maon lausumia.

japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan, yhteenliittymisen ja eteenpäinmenon pohjalla on todellista, hyödyllistä, reaalista yhtenäisyyttä. Jos yhtenäisyyteen pyritään muulla pohjalla, niin turvaututtakoon tällöin kuinka kauniisiin sanoihin tahansa, käytettäköön vaikka kuinka ovelia temppuja, tulos on päinvastainen kuin se mikä on tarpeen, emmekä me voi siihen mitenkään suostua. Mitä tulee anastajia vastaan taisteleviin voimiin, niin niitä tulee rakastaa ja vaalia yhtäläisesti — ei saa suosia toisia eikä kohdella huonosti toisia; niihin pitää luottaa, huoltaa niitä, huolehtia niistä, kannustaa niitä. Ihmisiin on suhtauduttava vilpittömästi, ilman minkäänlaista ove-luutta; ihmisiin nähden on osoitettava avarakatseisuutta, heitettävä pois kaikenlainen ahdasmielisyys; ja jos näin menetel-lään, ei tule olemaan ketään, — paitsi kenties pahansuopia ihmisiä — joka ei olisi mukana yleisessä yhteenliittymisessä eikä lähtisi yhtenäisen valtion rakentamisen tielle. Yhtenäisyyden tulee perustua yhteenliittymiseen, yhteenliittymisen eteenpäinmenoon; vain kulkemalla eteenpäin voidaan liittyä yhteen, vain liittymällä yhteen voidaan saavuttaa yhtenäisyyss — tämä on vääjäämätön totuus. Sellainen on meidän toinen ehdotuksemme, jonka pyydämme hyväksymään ja toteuttamaan.

Kolmanneksi: on järkähtämättä toteutettava perustuslailista hallintoa. Monia vuosia kestänyt »poliittisen holhouksen» kausi ei ole tuottanut vähäisimpiäkään tuloksia. Kun mitta on täysi on suoritettava käänne, ja siinä on aloitettava perustuslaillisen hallinnon voimaansaattamisesta. Sananvapautta ei ole, puolueiden toiminnan kieltoa ei ole peruutettu, kaikki mitä maassa tehdään on ristiriidassa perustuslaillisen hallinnon periaatteiden kanssa. Jos perustuslakia laadittaessa menetel-lään samalla tavalla, niin miten se tulee eroamaan jostakin mitään sanomattomasta virastokirjelmästä? Jos samalla ta-voin menetellään perustuslaillista hallintoa toteutettaessa, niin

miten se tulee eroamaan yhden puolueen pakkovallasta? Jos tänä vaikean kansallisen kriisin vuonna ei ajatella suuntauksen muuttamista, niin japanilaisten anastajien ja Vang Tšing-vein hyökkäilyt ulkoapäin ja kavaltajien myyräntyö selustassa saattavat koko valtiomme ja kansamme olemassaolon mitä vakavimman uhan alaiseksi. Hallituksen on viipymättä peruutettava puolueiden toiminnan kieltö, edistettävä yleisen mielihyvän ilmaisemista ja siten osoitettava vilpittömän pyrkimyksensä perustuslaillisen hallinnon voimaansaattamiseen. Nämä ovat todella tämän hetken kiireellisimpiä toimenpiteitä, joilla voidaan valloittaa kansan suuri luottamus ja avata tie maamme uudistamiseen. Sellainen on meidän kolmas ehdotuksemme, jonka pyydämme hyväksymään ja toteuttamaan.

Neljänneksi: on tehtävä loppu hankauksista. Viime vuoden maaliskuusta alkaen, jolloin laskettiin liikkeelle »Toimenpiteet vieraiden puolueiden toiminnan rajoittamiseksi», maassamme on lietsottu kamppailua kommunistien »rajoittamiseksi», kommunistien »liuentamiseksi», taistelua kommunisteja vastaan; verisiä välikohtauksia sattuu milloin siellä milloin täällä, veri juoksee virtoinaan. Mutta tämäkään ei ole riittänyt, vaan viime vuoden lokakuussa ilmestyivät uudet niin sanotut »Toimenpiteet vieraiden puolueiden ongelman ratkaisemiseksi». Luoteis-, pohjois- ja keski-Kiinan alueilla on ilmestynyt vielä niin sanottu »Käytännöllisten toimenpiteiden ohjelma vieraiden puolueiden ongelman ratkaisemiseksi». Sanotaan, että kommunistien »poliittisesta rajoittamisesta» on nyt jo siirrytty kommunistien »sotilaalliseen rajoittamiseen», ja noissa puheissa on varmasti perää. Niin sanottu »kommunistien rajoittaminen» merkitseekin taistelua kommunisteja vastaan. Mutta taistelu kommunisteja vastaan on japanilaisten imperialistien ja Vang Tšing-vein kavala suunnitelma, joka tähtää Kiinan orjuuttamiseen. Tästä syystä kaikki ovat levottomia, kaikki kertovat toisilleen arvelujaan, olettaen, että nyt on toistumassa sama

murhenäytelmä, joka tapahtui kymmenen vuotta sitten. Asia on jo kehittynyt sellaisten tapahtumien asteelle kuin Pingkiangin verilöyly Hunanissa, Tšuešanin verilöyly Honanissa, Tšang Jin-vun hyökkäys 8. armeijan kimppuun Hopein maakunnassa, Tšin Tši-šungin suorittama sissijoukkojen tuhoaminen Šantungissa, Tšeng Šu-huain toimeenpanema lähes 600 kommunistin murha itä-Hupessa, keskushallituksen sotajoukkojen laaja hyökkäys 8. armeijan varuskuntia vastaan Kansun maakunnan itäosassa ja äskeinen verinen välikohtaus — vanhojen joukko-osastojen hyökkäys uusien kimppuun Šansin maakunnassa ja tämän yhteydessä suoritettu vanhojen joukko-osastojen tunkeutuminen 8. armeijan puolustamalle alueelle. Jos tuollaisista ilmiöistä ei tehdä nopeasti loppua, niin se uhkaa tuholla molempia puolia; ja miten silloin voi olla puhetta japanilaisten anastajien voittamisesta? On välttämätöntä, että hallitus antaa yhteenliittymisen ja anastajia vastaan käytävän sodan vaatimusten nimessä käskyn niiden henkilöiden rankaisemisesta, jotka provosoivat verisiä välikohtauksia, ja osoittaa siten koko maalle, että se ei salli niiden toistuvan. Sellainen on meidän neljäs ehdotuksemme, jonka pyydämme hyväksymään ja toteuttamaan.

Viidenneksi: on suojeltava nuorisoa. Äskettäin on Sianin läheisyyteen perustettu keskitysleiri, johon on suljettu yli 700 edistyksellisen nuorison edustajaa luoteis-Kiinan ja keski-Kiinan tasangon maakunnista. Heitä pidetään siellä kuin rikollisia, heitä orjuutetaan henkisesti ja fyysillisesti, heidän asemansa on sietämättömän traagillinen. Miksi tätä aivan syytöntä nuorisoa kohdellaan noin epäinhimillisesti? Onhan nuoriso kansakunnan kukka, ja varsinkin edistyksellinen nuoriso on meidän kaikkein arvokkain pääomamme taistelussa japanilaisia anastajia vastaan. Vakaumukset ovat kunkin omantunnon asia, ajattelua ei tukahduteta aseina. »Sotaretket kulttuuririntamalla», joita menneisyydessä suoritettiin kym-

menen vuoden ajan, ovat paljastaneet kaikkien nähtäväksi rikollisen luonteensa — miksi siis lähdettäisiin nyt jälleen tuolle turmiolliselle tielle? Hallituksen täytyy viipymättä antaa määräys koko maassa nuorison suojelemisesta, lopetettava Sianin keskitysleiri ja kiellettävä ankarasti kaikenlainen nuorison pahoinpitely kaikkialla maassa. Sellainen on meidän viides ehdotuksemme, jonka pyydämme hyväksymään ja toteuttamaan.

Kuudenneksi: on autettava rintamaa. Joukot, jotka taistelevat etulinjoilla ja ovat kunnostautuneet sodassa japanilaisia anastajia vastaan, kuten esimerkiksi 8. armeija ja Uusi 4. armeija ja muut joukko-osastot, on jätetty kaikkein huonoimpaan asemaan: ne on huonosti vaetetettu, niiden ravinto on niukkaa, ne eivät saa taistelutarvikkeita eivätkä lääkintähuoltoa. Ja määrättömästi riehaantuneet lurjukset solvaavat näitä joukko-osastoja lisäksi kaikin tavoin. Edesvastuuton ja typerä parjaus kaikuu loputtomana ja vihlovana korvisamme. Ansoituneita ihmisiä ei palkita, heidän vaivannäköään ei huomata, sellaisia ihmisiä päinvastoin sorretaan, heitä vastaan punotaan kaikenlaisia juonia. Näitä omituisia ilmiöitä, jotka huolestuttavat komentajia ja sotamiehiä, mutta saavat osakseen vihollisen hyväksymisen, ei voida enää sietää. On välttämätöntä että hallitus, kohottaakseen sotajoukkojen henkeä ja edistääkseen menestyksellistä sodankäyntiä, huoltaa täysimääräisesti rintamalla kunnostautuneet joukko-osastot ja samalla kieltää lurjuksia harjoittamasta panettelua ja punomasta juonia. Sellainen on meidän kuudes ehdotuksemme, jonka pyydämme hyväksymään ja toteuttamaan.

Seitsemänneksi: on hillittävä Erikoispalvelun elimiä. Aikalaisemme vertaavat Erikoispalvelun miesten tekemiä tihutöitä tekoihin, joita Tšou Hsing ja Lai Tsun-tšen suorittivat Tangsuvun hallitessa¹ sekä Vei Tšung-hsien ja Liu Tšin Mingsuvun hallitessa². Sensijaan että taistelisivat vihollisia vas-

taan, he suuntaavat kaiken voimansa omaa kansaa vastaan, murhaavat ihmisiä aivan kuin heinää niittäisivät; näiden lahjottujen olioiden ahneus on rajaton. Nuo elimet ovat todellisia parjauksen keittiöitä ja pahuuden tehtaita. Kukaan ei ole vielä herättänyt kansassa sellaista kauhua kuin kuomintangin Erikoispalvelusta lähteneet pedot. Hallituksen täytyy oman arvovaltansa säilyttämisen tähden hillitä Erikoispalvelun elimiä ja järjestää ne uudelleen, säääten, että näiden elinten tehtävänä on yksinomaan taistelu vihollisia ja kansallisia pettureita vastaan. Se tulee rauhoittamaan kansaa ja lujittamaan valtion perustuksia. Sellainen on meidän seitsemäs ehdotuksemme, jonka pyydämme hyväksymään ja toteuttamaan.

Kahdeksanneksi: on tehtävä loppu kavalluksista ja lahjustenotosta. On ihmisiä, jotka japanilaisia anastajia vastaan käydyn sodan vuosina ovat rikastuneet kansallisesta onnettomuudesta sata miljoonaa juania miestä kohden ja joilla on kymmenkunta jalkavaimoa³. Värväykset armeijaan, kotimaiset lainat, talouselämän valvonta, avustukset luonnonmullistuksista kärsimään joutuneille ja pakolaisille — kaikki tämä muuttuu varastelevien ja lahjuksia ottavien virkamiesten hallussa henkilökohtaisen rikastumisen lähteeksi. Kun maassamme häärii tuollainen saalistajalauma, ei ole ihme, että valtion asiat ovat surkeassa tilassa. Kansan suuttumus on saavuttanut äärimmäisen rajansa, mutta kukaan ei uskalla paljastaa ilkimyksiä. Maamme pelastamiseksi sitä uhkaavalta luhistumiselta on aivan välttämätöntä ryhtyä lujalla kädellä tehokkaiisiin toimenpiteisiin, jotta yhteisten varojen kavaltaminen ja lahjustenotto saadaan juurineen kitketyksi pois. Sellainen on meidän kahdeksas ehdotuksemme, jonka pyydämme hyväksymään ja toteuttamaan.

Yhdeksänneksi: Sun Jat-senin jälkisäädös on pantava täytäntöön. Sun Jat-senin jälkisäädöksessä sanotaan: »Olen antanut neljäkymmentä vuotta kansallisen vallankumouksen asial-

le, jotta Kiinalle saavutettaisiin vapaus ja tasa-arvoisuus. Nelikymmenvuotisen kokemuksen perusteella olen tullut siihen syvään vakaumukseen, että tämän päämäärän saavuttamiseksi on nostettava kansanjoukot...» Suurenmoisia sanoja! Koko 450-miljoonainen kansamme tuntee ne. Monet vannovat jälkisaadöksen nimeen, mutta vain harvat täyttävät sitä. Jälkisaadöksen pettäjiä palkitaan, sen täyttäjiä rangaistaan. Voiko olla mitään hirvittävämpää? Hallituksen on annettava määräys siitä, että kaikki jotka rohkenevat rikkoa jälkisaadöstä eivätkä nosta kansanjoukkoja, vaan päinvastoin polkevat niitä, on rangaistava Sun Jat-senin asian kavaltajina. Sellainen on meidän yhdeksäs ehdotuksemme, jonka pyydämme hyväksymään ja toteuttamaan.

Kymmenenneksi: on saatettava voimaan kolme kansan periaatetta. Kuomintang on julistanut kolme kansan periaatetta puolueensa opiksi. Mutta hyvin monet ihmiset pitävät tärkeimpänä tehtävänä taistella kommunisteja vastaan ja ovat lakanneet harrastamasta japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan asioita, ja kun kansa itse nousee taisteluun anastajia vastaan, he yrittävät kaikin tavoin tukahduttaa ja estää sen toimintaa. Se merkitsee luopumista kansallismielisyyden periaatteesta. Virkamiehet jättävät kansan kaikkia demokraattisia oikeuksia vaille. Se on luopumista kansanvallan periaatteesta. Kun ihmiset näkevät kansan kärsimykset, mutta eivät ole niitä huomaavinaan, niin se on luopumista kansan menestyksen periaatteesta. Nuo ihmiset mainitsevat usein kolmesta kansan periaatteesta, mutta vain lausuakseen kauniita sanoja; jos taas joku noudattaa niitä todenteolla, niin häntä joko pilkataan sopimattomasta innosta tahi rangaistaan ankarasti. Tämä juuri synnyttääkin suuren paljouden mielettömyyksiä, ja usko Sun Jat-senin oppiin katoaa. On aivan välttämätöntä julkaista käsky, jossa vaaditaan ehdottomasti kansan kolmen periaatteen toteuttamista koko maassa, ja seurata

tiukasti tämän käskyn noudattamista. Käskyn rikkojia on ankarasti rangaistava ja sen täyttäjiä kaikin tavoin kannustettava. Silloin tullaan kenties vihdoinkin toteuttamaan kolmea kansan periaatetta ja lasketaan pohja voitolle japanilaisia anastajia vastaan käytävässä sodassa. Sellainen on meidän kymmenes ehdotuksemme, jonka pyydämme hyväksymään ja toteuttamaan.

Näissä kymmenessä kohdassa on tie kotimaan pelastukseen, japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan ohjelma. Nyt kun vihollinen puristaa maatamme entistä kovemmin, kun petturi Vang Tšing-vei riehuu, ei meillä ole oikeutta salata syvää huolestuneisuuttamme. Jos meidän ehdotuksemme hyväksytään ja toteutetaan, tulee se olemaan suureksi hyödyksi anastajia vastaan käytävän sodan asialle, suureksi hyödyksi Kiinan kansan vapautuksen asialle. Odotamme kärsimättömästi vastauksia vetoomukseemme.

Huomautuksia

¹ Tšou Hsing ja Lai Tsun-tšen olivat Tang-hallitsijasukuun kuuluneen keisarinna Vu Tse-tienin julmia virkamiehiä. Järjestettyään laajan urkintaverkoston he ottivat mielivaltaisesti kiinni heille vastenmielisiä henkilöitä, esittivät näitä vastaan keksittyjä syytöksiä, kiduttivat ja murhasivat heitä säälimättömästi.

² Liu Tšin oli Ming-sukuun kuuluneen keisari Vu tsungin eunukki, Vei Tšung-hsien oli keisari Hsi-tsungin eunukki. Suunnattoman suuren poliisiturkkijakunnan avulla he hankkivat suuren vallan ja ahdistivat kansaa antamatta sille sanan ja toiminnan vapautta. Jokaista, joka esiintyi heitä vastaan, uhkasi vaara tulla vainotuksi ja kidutetuksi.

³ Tarkoitetaan Sianissa toiminutta taantumuksellista kuomintangin kenraalia Tšiang Ting-venia.